

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
 BRAȘOVU, piața mare, Târgul
 Inului Nr. 30.
 Manuscrisurile nu se primesc.
 Manuscrisurile nu se returnează.
 Birourile de anunțuri:
 Brașov, piața mare, Târgul
 Inului Nr. 30.
 Inserate mai primești în Viena
 R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto
 Mann), H. Schalek, Alois Herndl, M.
 Duka, A. Oppel, J. Domsberg; în
 Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
 stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
 Danks; în Hamburg: A. Steiner.
 Prețurile inserțiilor: o serie
 garmonioasă pe o coloană 6 cr. și
 80 cr. timbru pentru o publi-
 citate. Publicări mai dese după
 tarife și învoială.
 Reclame pe pagina a III-a o
 serie 10 cr. v. a. sau 80 baz.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXI.

„Gazeta” este în fiecare zi
 Abonamente pentru Austro-Ungaria.
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminecă 8 franci.
 Se prenumără la toate oficiile
 postale din țară și din afară
 și la dd. colectorilor.
 Abonamentul pentru Brașov:
 a administrațiunea, piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30 etajul I.
 I. pe un an 10 fl., pe șase
 luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dușă în casă. Pe un an
 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
 sau 15 bani. Atât abonamen-
 tele cât și inserțiunile sunt
 a se plăti înainte.

48.

Brașov, Mercuri, 3 (15) Martie

1893.

Brașov, 2 Martie v.

Recunosc din când în când și contrarii noștri, că actuala stare de lucruri nu este bună și nu este favorabilă dezvoltării interioare a organismului statului; vedd și ei, că retragerea de pe tărâmul vieții publice a unui popor de trei milioane și jumătate, cum este poporul nostru românesc, numai corăspunzător adevăratelor interese ale statului nu poate fi.

Pe lângă toate aceste constatări însă vedem, că „patrioții” maghiari își continuă calea nenorocită, pe care au apucat, și nu vor nici măcar să audă de adevăratele cauze, cari au pricinuit această îngrijitoare și anormală stare de lucruri, și a căror delăturare este cu urgență reclamată de interesele bine pricepute ale statului.

Tocmai acum este la ordinea zilei în camera ungară votarea bugetului ministeriului de culte și instrucțiune publică. Se tractează aici de câteva milioane menite pentru scopurile culturale ale populației statului.

Cine ar pute crede, că pe Români acest lucru nu i-ar privi întru nimic? Nu sunt ore și Români cetățeni ai statului și nu au și ei a se lupta cu cele mai mari neajunsuri materiale pe toate tărâmurile vieții și dezvoltării lor?

Ministrul Csaky se pregătește să prezenteze în curând dietei proiectul de lege pentru îmbunătățirea lefei învățătorilor. Dér îngrijit s'a el, ca din bugetul resortului său să pună la dispozițiunea confesiunilor noastre și suma necesară pentru îmbunătățirea lefei învățătorilor dela scolarele noastre confesionale?

Legiuitorii ungarî stăruesc, ca din bugetul statului să se înființeze o a treia universitate ungară la Dobrișin. Dér pentru cultura și înaintarea poporului român ei nu se gândesc nici mă-

cară la înființarea unei școle populare cu limba de propunere română, necum să vrea să țină seamă de vechile postulate ale Românilor, de-a ave și ei academii și universitate!

În astfel de împrejurări, este un sfurtat cinism, o adevărată obraznicie, când adversarii noștri maghiari ne impută, că nu luăm parte la viața publică și că nu ne înrolăm în tabera nici uneia dintre partidele politice maghiare. Cari dintre partidele maghiare au manifestat vre-odată cel mai mic interes față de dreptele postulate ale poporului român? Cari dintre aceste au dat vre-odată fiă măcar și numai cel mai mic semn de sinceră bunăvoință față de cauzele de ori ce soi ale poporului nostru?

Este foarte adevărat, că e naturală starea lucrurilor dela noi în timpul de față; dér decât urzitorii acestei stări de lucruri nefiresci, ba monstruoși chiar, continuă și vor continua încă în direcția lor nenorocită de până acum, abisul între ei și între noi va crește veddându cu ochii.

Și nu suntem noi singurii ne mulțumiți și amăriți de cele ce se petrec și trebuie să le esperăm. Ci cu noi sunt toate națiunile nemaghiare, cari ori câtă silință și-ar da biroul statistic ungară de a-le escamota, totu formeză la claltă majoritatea precumpenitoare a populației statului.

Cum dicea numai deunăzile deputatul maghiar conte Ladislau Szapary? — „Noi Maghiarii prin nisuițele noastre de maghiarizare ne-am înstrăinat naționalitățile!”

Nu înțeleg odată guvernării ce va să dică, când un stat își înstrăinează partea cea mai mare a populației sale? — Dér nici acum nu vor să înțelegă, cu atât mai rău pentru ei!

† Grigorie T. Brătianu.

Brașov, 2 (14) Martie v.

Astăzi frații noștri, amici ai culturii și ai prosperării nămului românesc, se vor aduna din toate părțile în giurul costiuului mult regretatului Grigorie T. Brătianu, așezat în biserica s-lui Gheorge, spre a-i da ultima onore.

Grigorie T. Brătianu, președintele comitetului central al Ligei culturale, era iubit de toți pentru zelul său exemplar, cu care își implinea chemarea sa, pentru însuflețirea cu care a îmbrățișat cauza sfântă a românismului, pentru tactul și conștiințiozitatea, cu care se străduia a înainta mărșul și nobilul scop al Ligei culturale: „de a apăra naționalitatea română în contra tuturor persecuțiilor străine seculului și moravurilor europene.”

Dela înființarea Ligei în Ianuarie 1891 până la mărșea sa Grigorie T. Brătianu a fost unul din cei mai activi membri ai comitetului ei. Dela început el a luat asuprașii postul de încredere, ca cassar, și în calitatea acesta a adus mari servicii noiei asociațiuni. În vira anului trecut după repășirea venerabilului președinte al Ligei, a fostului rector universitar Al. Orăscu, Grigorie T. Brătianu fu ales președinte al comitetului central instituit de congresul Ligei din Maiu 1892 pentru totă țera.

Și în calitatea sa ca președinte a condus, la rugarea generală, mai departe agendele de cassar, luând astfel asuprașii o sarcină în doitu de grea, căreia a căutat a-i satisface în toate privințele.

Scim cu cât interes cald Grigorie Brătianu a luat, față cu presa străină, apărarea cauzei Românilor asuprașii, și cu câtă dragoste a îmbrățișat mai ales

*) Manifestul Ligei dela 24 Ianuarie 1891.

nisuițele nobile românesce ale junimei române.

Pierderea acestui bărbat devotat binelui național fi va dér adencu simțită în toate părțile locuite de Români și doliul general va înălța în mod estroardinar splendoră ceremoniei funebrele, ce se va săvîrși așii în biserica s-lui Gheorge.

Încungiurat de simpatiile tuturor Românilor Grigorie T. Brătianu își face drumul cel din urmă la mormântul părinților săi, vrednic luptător ai nămului românesc, ca și el. Părșii de durere și de întristare îl acompaniam și noi cu spiritul și îi dicem: Dormi în pace sufletu nobil!

CRONICA POLITICA.

— 2 (14) Martie

Diarul german „Gegenwart” din Berlin se ocupă într'un articol cu stările maghiare. „În dieta maghiară” — se dice în articol — „ved scriitori de diare, dér vai de acela, care traduce în public într'o limbă europenă ceva ce ar strica Maghiarilor, ce ce li-ar strica nimbul liberalismului lor. De repetite ori a cerut parlamentul în contra acestora „aplicarea severă a legilor”. Pressa germană este servită de biroul de pressă ministerială, cea liberală primește bucură ce i-se trimite, fiindcă vine dela liberali; conservativii primește, fiindcă sunt sciri oficiose. Cine se și raporteze despre stările maghiare? Cei câțiva corespondenți din Budapesta sunt cunoscuți și pot fi controlați. Ei și perd tereul, decât vor agita în contra „națiunei” domnitoare. Dér vor injura guvernul, seu opoziția, acesta li-se va erta — numai într'o cestiune nu trebuie a trada limba secretă, (adecă cea maghiară, pe care numai puțin o înțeleg): În cestiunea naționalităților. Și domni se pricep să „clarifice” și se „instruiesc” streinătatea asupra lucrurilor, cari se petrec. Nici o națiune nu e așa simțitoare, ca cea

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Briganții din Sonnino.

Nuvelă de Otto Rôse.

(10) (Urmare)
 V.

În camera de durmită, care fu destinată pentru prizonier, petrecu profesorul érași o nopte înfricoșată. Deși pute fi liniștit de sôrtea sa și a ficei sale, totuși îl cuprinsese o mare temere. Capul îi era greu și visur îl chinuiau, chiar și atunci când deschidea ochii, în car simțea o durere străpungătoare. În spre dimineță îi treceau fiori reci dela cap prin spinare și prin membre; înțepit de frig se ghemuia sub plapomă și tremura atât de tare, încât patul de feră zingania și consilierul, turbarat în somnul său de dimineță, se întorse și borborosi câteva cuvinte; tocmai visase, oă terțianii săi au érași de lucru cu profesorul lor de franceză și că bată doba pe soba clasei.

Bietul profesorului nu mai pute de

frică, cu voce îndășită strigă: „Lidio! Lidio!” și băt în pârșele camerei. Lidia nu răspunde; dér Aurelian sări din pat întrebându cu compătimire pe bolnav, că ce doresce. Acesta îl privi mirat cu ochii săi întunecoși și îl rugă să-i dea țole mai calde și ceva de beută, căci limba i-se lîpea de cerul gurei; mai înainte de toate dorea pe Lidia.

Aurelian își luă țolele sale de lână și acoperi pe profesor, îi dete apă, se îmbracă repede și băt la ușa camerei. Nici un răspuns. El băt și mai tare — nu se mișca nimic. Cu o nerăbdare febrilă se svêrcolea bolnavul. „Bate cu pumnul!” strigă el cu voce răgușită și Aurelian, pentru ca să-l liniștescă, făcu o larmă, încât consilierul sări spăriat din pat și în beția sa de somn încep o vehementă Filipică în contra réutăcioșilor terțian.

„Dumnezeule, de ce nu aude ea?” strigă Aurelian plin de temă.

„Ea e asasinată”, sberia profesorul, sări din pat oă un nebun și smânci ușa. Un bilet falfai în curentul pro-

dus prin deschiderea ferestri și a ușei, dér bărbaii nu îl observară. Privirile lor erau așintite asupra patului, care încă nu era atins.

Unde dispășuse Lidia? Pe ușe nu eșise nimenea în timpul nopții, acesta o scia profesorul, care nu durmise nici un moment. Pote să fi eșit pe ferăstră, dér acesta da spre un abis ameșitor.

„Lidia mea, Lidia mea!” strigă profesorul copleșit de durere și se năpusti asupra patului ei gol. Degetele sale, cari slăbiseră oă totul, se înțeleștă în perin, pe când el se tânguia cu voce sfășitoare și se acusa pe el însuși. Numai el era de vină la această neurcie.

Elu mânase la mărșea pe ficea sa, care era totul pentru el, pentru care lucruse și se luptase el. Elu era calul ficei sale! La cuvintele aceste, pe cari le dice pe grecesc, se infuriă, își rupse hainele și putu fi îmblânșit numai de carabiner, cari aușind larma, alergaseră încoco, puseră mâna pe bolnav și

lă aședă în patul Lidiei, unde acoperit cu țole, încep să tremure de frig, Aurelian îi da ceai ferbinte, ca să bea.

„Afurisite friguri”, dice un gendarm cu capul legat.

„Corpo di Madona”, borborosi brigadirul, scărpinându-se după urechiă, „afurisită glumă! Astăzi ar fi trebuit să fim în Terracina, și pasărea cea mai minunată a sburat!”

„Nu vei fi decorat, fărțate”, observă celălalt.

Brigadirul răspunde numai prin o injură, dér plin de bunăte trimise un curier după medicul din Piperno.

Aurelian desfășură o activitate demă de admirat. Era, ca și când vorbele Lidiei avură un efect fărțător asupra lui; căci savantul, dealtmintelea atât de stângaci, făcea serviciul pe lângă bolnav, ca și o soră de caritate. Elu porunca să se încălșească petrii în foc, le învelia în lână și le punea sub piciorul bolnavului; elu pregătea beuturi calde, le da bolnavului

maghiară, și adevărată față de imputarea, că-i lipsește liberalismul, deoarece nici o „națiune“ nu exploatează în mod atât de obraznic liberalismul, pentru ca să acopere tirania. La ei înseamnă a fi liberal când ții la lucruri rele, numai să asigure puterea“....

Privitor la alegerile sârbesci se telegrafiază din Belgrad, cu data de 10 Martie, că partida liberală a câștigat o mulțime de mandate, mai ales în provincie. Se dă cu socotăla, că liberalii vor avea o majoritate de 85, 60 radicali 45. Dintre 31 orașe 20 au ales liberali, 9 radicali. În Pirot și în Cioclak se vor face balotajii. Corifeii radicalilor Pasic și Tausanovic, au eșit învingători în Belgrad și Alexinao. După o telegramă din 11 Martie guvernul n'are decât o majoritate de 9 voturi și abia dacă va mai primi 4—5 voturi. Rezultatul alegerilor este: dintre 134 mandate 70 liberale, 60 radicale și 4 progresiste.

Se telegrafiază din Dublin, că la 10 Martie n. Parnelliții au ținut acolo o mare adunare, discutând asupra proiectului home-rule. Partida a primit un proiect de rezoluție în care declară, că poporul irlandez nu poate primi definitiv și satisfăcător nici un plan home-rule, care n'ar corespunde condițiilor lor, pe care le-a pus Parnell în conventul național ținut în Iunie 1891. — O altă telegramă din Londra aduce știrea, că Salisbury, Balfour și Churchill, primind o deputație a comercianților de frunte din Irlanda, conducătorul acesteia le-a adresat o adresă în care se arată, că proiectul home-rule, dacă s'ar primi, ar aduce mari pagube bunăstării înfloritoare a Irlandei. Salisbury a asigurat deputația despre simpatiile ce-i nutrește și a sfătuit-o să nu și pierdă curajul, accentuând totodată, că semne îmbucurătoare se ivesc, că arată, că mișcarea publică în contra bilului home-rule, este în creștere în Anglia. — Inimiciei liberalului Gladstone mișcă toate pietrele, numai ca să i facă piedeci și să zădărnicească marea și umanitară lui reformă.

Memorandele episcopatului catolic. *)

II.

Dăm, în extras, și textul memorandului adresat guvernului unguresc.

*) La subscrierile episcopilor din memorandumul adresat monarhului, obvine de două ori numele episcopului Paul Szrnecsan, ca episcop de Zips și ca reprezentant al arhiepiscopului de Agria, Samassa, care este bolnav. Aceste din urmă cuvinte au fost omise în Nr. de ieri.

„Inalt ministeriu reg. ung. Evenimentele trecutului apropiat, pacea religioasă turburată, au adus cu sine, că fă-oare cetățenii alți patriei privesc cu viu interes la programul, pe care, în numele înaltului guvern, d-lu ministru-președinte l'a așternut dietei în 21 Noiembrie a. tr. Dér cestiunile bisericesti puse în acest program nu numai că n'au liniștit, dér mai virtuos au ațîțat și mai mult spiritele și așa destul de neliniștite“.

Corul episcopesc stabilește drept vătămă impurarea, că sub pretextul modificării legii din 1868 și a ordinației din Februarie, se plănuiesc introducerea matriculei civile generale, recepțiunea religiei mosaice, liberul exercițiu religioasă și căsătoria civilă obligatorie. Față de acesta memorandumul asemănă starea de până acum cu planul guvernului. Pune întrebarea, ca de ce nu se delăture ordinațiunea vătămătoare, care se referă la legea din 1868, printr'o compensațiune? și de ce în loc de acesta guvernul caută alte reforme? Episcopatul, luând la esaminare aceste patru proiecte ale guvernului, le-a aflat păgubitoare atât pentru biserică cât și pentru patrie.

I. Confesiunea copiilor născuți din căsătorii mixte. În obiectul acesta purcede memorandumul dela ordinațiunea din Februarie. „Acesta este cestiunea proprie a țării, a cărei rezolvare formeză o necesitate publică și care, născută independentă de ori ce altă cestiune, independentă este și ați față de celelalte proiecte ale noului program. Cine este pătruns de nișința serioasă, ca pe lângă asigurarea intereselor statului, să restabilească în patria noastră liniștea și pacea religioasă, acela înainte de toate trebuie să limpedească această vechiă cestiune. Ordinațiunea din Februarie dispune curat în cestiune religioasă, adevărat de aceea, că la care confesiune aparțin copiii născuți din căsătorii mestecate și a fost emisă cu scopul direct, de a aduce la valoare art. de lege 53 din 1868, ca a unei legi imperative și cogente. Atât art. de lege 53 din 1868, cât și ordinațiunea din Februarie, care s'a emisă în favorul legii din 1868, chiar ca lege și ca ordinațiune luate, aduse în cestiune religioasă, au pășit peste marginea puterii statului și sunt vătămătoare pentru biserică noastră. Dér grea este și adevărată, care se pricinuesc biserică noastră și dreptului credincioșilor noștri garantat prin constituție, și prin dispozițiunea concretă a acelei ordinațiuni și legi.

„Sfânta biserică catolică, nici odată n'a aprobat căsătoria mestecată, ba din potrivă i s'a opus, s'a silit a o împedece, și din cauze însemnate și sub condițiuni care asigură principiile de credință, permite căsătoria mestecată, ér

una dintre aceste condiții este, ca copiii de ambele sexe născuți din căsătorii mixte să fi crescuți în credința catolică. Dera condițiile acestea nu se pôte abate; numai pe lângă aceste condițiuni permite și binecuvântă căsătoria mixtă a credincioșilor ei... Dacă art. de lege 53 din 1868 și ordinațiunea din 26 Februarie 1890 rămân în vigoare, atunci dispozițiunile aceste despote pe credinciosul catolic de libertatea îndreptățită și neprescriptibilă, de-a urma unei dintre cele mai însemnate fapte a vieții, adevărat de-a ține credința și legea biserică sale. Față de această grea vătămă nu dorim, decât să li-se dea credincioșilor, catolicilor din Ungaria libertatea, de a trăi în religie sfântă câștigată, în semn de moștenire, dela regele nostru aloctitor de patrie, Sf. Stefan, să aibă libertatea neimpedată de a hotărî, față de conșoții lor de religii diverse, ca copiii să fi crescuți toți în credința catolică: pentru aceasta cerem, ca ordinațiunea din 26 Februarie 1890 să fi anulată, ér art. de lege 53 din 1868 să se modifice așa, ca religia copiilor născuți din căsătorii mestecate, s'o hotărăască tatăl“.

Pe baza principiului reciprocității, memorandumul urgiteză deplina exercitare liberă a religiei catolice.

„Acestă apărare a dreptului și libertății privesc pe stat, ér nu aceea, ca el să stabilească criterii deosebite în judecarea cestiunilor bisericesti, ce se ivesc. Peste măsura acesta însă a trecut ordinațiunea din Februarie și de aceea, natural, ea a trebuit să provoce turburare, și incurcatură. Și cu toate, că un membru competent al înaltului guvern a recunoscut pe față în dietă, că prin ordinațiune preoții catolici au venit în conflict cu datorințele lor oficiale, totuși ea încă este în vigoare și ați, ba pe baza ei mai mulți dintre preoții catolici sunt espuși sicanelor și pedepșelor“.

După memorandum, rēul acesta se putea delătura prin revizuirea legii din 1868.

„E lucru lămurit, că inducerea în matriculă este numai o consecență a aparținerei de cutare religie și ori ce corporațiune religioasă nu pôte inscrie în matriculă, decât pe acela, carej s'a alăturat lui ca membru confesional. Fiind însă că ordinațiunea din Februarie a dispus în privința implerii matriculelor, natura vătămătoare a criteriului o pôte forma numai învătătura singuraticelelor corporațiuni, carej circumscrisușceperea. Legea civilă nu pôte inscrie pe nime ca membru al bisericii catolice, séu al altei corporațiuni religioase, decât acela, respective corporațiunea, nu-lu privește, conformu învătăturilor sale, ca membru al ei“.

Memorandumul accentuează aici, că

preteziunea catolicilor nu este de natură a face silă morală asupra libertății conștiinței altor creștini.

„Scie totă lumea, că dacă sponsii promit, că-și vor crește copiii în catolicism, se împărtășeșo de *solemnis assistentia*; dacă nu atunci de *passiva assistentia*; dacă nu se îndestulesc nici ou acesta, atunci și căsătoria loră încheiată înainte preotului protestantă o finemă de validă. De aici urmază, că sponsii, tocmai așa cum se pot hotărî pe partea noastră, se pot hotărî totuși așa, ca toți copiii ce-i vor născă să și-i crească în religia protestantă. Alernă dela ei. Și deși hotărîrea sponsilor nu ne privesc pe noi, totuși cerem, ca să se codifice libera loră hotărîre față de religia și creșterea copiilor lor, fiindcă stă limpede înainte noastră adevărul, că numai în astfel de mod putem asigura libertatea îndreptățită a credincioșilor noștri de-a urma religiei lor“.

Memorandumul se provocă apoi la proiectul episcopatului așternut camerei magnaților în 4 Iunie an. tr., care consideră legea din 1868 nu ca pe o dispozițiune imperativă, ci numai declarativă și totuși odată a cerut modificarea ei în interesul libertății tuturor confesiunilor recepte. De astă-dată încă cere dér, ca ordinațiunea din Februarie să fi retrasă, ér legea din 1868 séu modificată, séu interpretată în modul arătat.

II Matriculele civile. „Nu tragem la indoială, că statul are drept de a purta matricule proprii, prin organele sale proprii, asupra născerilor, deceselor și căsătoriilor; dér de mult ori, precum în aceste, așa și în alte afaceri însemnate, pentru noi nu este normativ *quid iuris*, ci *quid consilii*. Din punct de vedere civil dispozițiunea aceasta este ou desăvârșire de prisos; căci din matriculele civile totuși aceeași scie statul, ce a scit și până acum din matriculele bisericesti, ba încă până acum a scit fără de-a fi avut cheltueli, pe când introducându-se matriculele civile, aceste vor costa pe stat mari cheltueli. Pe lângă acesta este mare întrebare, dacă pot fi organele civile persoane destul de încredere, care ca martori cu experiență mijlocită (*testis oculatus*) nu vor purcede în funcțiunea lor, cum purcedă preoții. De altfel cumpănirea acestor lucruri este trēba statului; din punct de vedere bisericesc, noi avem observarea, că vor rămâne mai mulți copii nebotezați și că această matriculă civilă se presentă ca antemergătoreă căsătoriei civile.“

Spune apoi memorandumul, că preoții catolici totuși așa de puțin vor pôte satisfice acelor preteziuni din vorbirea-programă a ministrului președinte, carej ar obliga pe preoți să arate religia copilului născut, cum dice legea, la cea

și-i ridică capul acestuia pe perin, cu o îngrijire delicată. Elă frecă cu flanelă membrele înțepenite ale pacientului și-și îndeplinea serviciul ca și o femeie

De unde scia elă secretele îngrijirii de bolnavi, deoarece elă nu le exercitase niciodată? Amorul cu rațele sale binecuvântate își aruncase în inima învătătului sēmēnța, care încep să încolțescă...

Elă căută prin vorbe dulci să însufe curaj bolnavului. Elă îl mângăie în privința sorții Lidiei, care de sigur fugise, ca să espereze eliberarea. Aurelian era însuși chinut de indoială; elă se apropiase de ferăstră și privi cu grōză abisul. Unde căduse Lidia? Inima i-se strînse, elă tremur și se retrase dela ferăstră. Dér nu! Sôrtea nu pôte fi atât de crudă față de amorul său!—

Bolnavul zăcea obosit și murmură din când în când câte o vorbă neînțeleasă. În fine se păru, că înțepenirea sa descrescea: elă da să înțelgă, că picioarele sale sunt încăldite. Aurelian rēsufă ușurat, dér o aparițiune mai rea îl infricoșă. Profesorul încep să se

vaiete de călduri mari; pulsul său, care mai înainte pără stins, încep să bată repede și cu putere. Frigurile îl sbiociuiau pe nenorocit, care acum își aruncă palpoma, se ridică din așternut și abia se lăsă a fi ținut de îngrijitorul său. Fața îi ardea, striga, că lădore capul și tindea mâna după vasul de băut, pe care Aurelian i-lu da necontentit. Totdeodată încep să fantasiile de friguri. Elă vorbea de repostata sa soție, se acusa de disparițiunea Lidiei, blestema pe Virgil și pe Horaț și apoi isbucni în strigătul sfășitor: „Călăul propriei mele fiice!“ După aceea cădă pe pat; își acoperi ochii cu mâinile sale, și privi spărios impurjur ca și când s'ar fi temut de fantome.

În pauzele, carej urma după astfel de isbucniri, se audia în odaia laterală, cum consilierul se plimba repede în sus și în jos. Densul era totuși atât de iritat, ca și bolnavul de friguri. Elă se încerca a-și face curaj recitând maxime antice, dér filosofia anticilor nu pută să-i restaureze echilibrul său

sufletesc, ce-l perduse prin apropierea celui greu bolnav. Elă recita mecanic se țintele, oaci gândul său nu era la vintele reci ale înțelepciunii. Ore fostul său amic nu se lupta alături cu frigurile mortale? Și elă, consilierul, nu făcea nimic, ca să ușureze sôrtea nefericitului. Elementul predominant în caracterul consilierului era o inimă bună și simțitoare. Plin de compătimire se apropiă de ușa camerei și privi înăuntru. Totuși bolnavul, care era legat la cap, îl privi cu nișce ochi arđetori așa, încât consilierul încrēmeni de spaimă, se trase înapoi și se preumblă din nou prin odaia „Heu! heu! quantum mutatus!“ Vai! Vai, câtu s'a schimbat. Elă credea, că vede deja în fața colegului său urmele morții.

Aurelian nu mai cunoscea grōza. Cu resignațiune își împlinea serviciul de bolnav. Cu credință sta elă la patul bolnavului și era o privesc mișcătore să vedă cum tēnerul savantă ajută pe bētrānul coleg, li da de băut și-i așeșă perinile.

Intr'aceea trecea pe via Appia, care tae în linia drēptă mocirlele, trāsura poștei cu trei cai spre Veletri. Clopoșii dela cai sunau vesel și în sôrele de dimineță strălucă pulberea de pe drum ca aurul și argintul. De capră și în interiorul trāsurei ședea neguțatori de pôme, de vinuri și de vite din Terra di Lavoro, carej fumau și conversau. Intrăgă societate se mira, că locurile cele mai scumpe ale diligenței erau ocupate de femei dela munte, carej de altmintelea erau fôrte șgăroite.

Acele, carej ședea pe perin, nu erau cerșitoare: cea mai bētrānă, o femeă mândră, avea un lanț de aur la gât și cercei scumpi în urechi. Cea mai tēnă avea trāsuri fine și ținută elegantă.

Aceste persoane, carej stērniseră curiozitatea celorlalți, erau Lidia și ospetăreșă.

Cum veniră ele aici?

Lidia ou o și mai înainte se gândise mult, cum să micșoreze prinsôrea loră. Epistola, ce-o scrisese Aurelian

ce nu s'a ajunsă nici prin ordinațiunea din Februarie.

„Ordinațiunea din Februarie a pus în relief esența vătămării, ca adevăratul să hotărăscă de ce religie să se țină copilul. Vătămarea acăsta însă ar susta în totă deplinătatea ei, ori se va folosi statul de matricola confesională, ori de cea civilă și toamă pentru aceea matricola civilă, nu pōte duce la restabilirea păcii religioase“.

(Va urma).

SCIILE ȚILEI.

— 2 (14) Martie.

Agitațiunile în favoarea guvernului cu privire la politica sa bisericească se continuă în toate municipiile locuite de Maghiari. Interesante sūnt enunțațiunile, ce le fac. Astfel reprezentanții orașului Debrețin dăd, că nu numai, că aprobă politica bisericească a guvernului, ci așteptă, ca față cu mișcarea contrară, guvernul și dieta să introducă matriculele civile, căsătoria civilă obligatorie, libertatea religioasă și deplina reciprocitate a confesiunilor în interesul unității și alii liberei dezvoltări a statului unitar național maghiar. — Va să dică de această unitate e vorba, și nu de aceea, ce este în interesul bine înțeleșt al tuturor popoarelor și confesiunilor acestui stat.

—x—

Sinodul parohial gr. or. din cetatea Brașovului a hotărât ca în anul acesta să începă cu zidirea bisericeii, pentru care se întreprinsese o colecție încă înainte cu câțiva ani. Ea se va zidi după modelul bisericeii ortodoxe din Viena, în piața Brașovului (târgul grânului) unde se află astăzi casa parohială; frontul cu turnul va fi spre piață, ăr biserica în curte.

—x—

La universitatea Francisco-Iosefină din Cernăuți în semestrul de ărnă au fost înscriși de totă 306 studenți, între cari 91 Români. La facultatea teologică au fost înscriși 60 studenți ord. și 1 extraord., între cari 47 stud. ord. Români; la facultatea juridică 177 ord. și 18 extraord., dintre cari 37 stud. ord. 14 extraord. Români; la facultatea filosofică au fost 15 stud. ord. și 14 extraord. 2 stud. ord. și 1 extraord. Români; la cursurile farmaceutice a participat între 20 stud. 1 Români.

—x—

Cursul pentru notari. Ministrul de interne, după cum cetim în foile maghiare, va deschide în curând opt cursuri pentru calificarea notarilor.

—x—

Nunta principelui bulgar. Se scrie din Sofia, că consiliul comunal a votat 100,000 franci, drept sumă de cheltuieli pentru primirea ce i se va face principelui după cununie. După cum spune diarul bulgar „Svoboda“, cununia se va face în zilele prime ale lui Aprilie.

—x—

Federațiunea republicană socialistă a Seinei (Francia) și-a publicat programa pentru viitorile alegeri generale politice. Etă punctele principale din această pro-

gramă: Revisuirea constituției, desființarea senatului și a președinției republicii; miniștrii să aibă dreptul de a face parte din cameră, autonomia comunală, despărțirea bisericeii de stat; magistratura electivă și justiția gratuită, impozitul progresiv, reducerea prin lege a 6-8 ore de lucru la 8 pe zi, naționalizarea băncii Franceze, a minelor și a căilor ferate.

—x—

Sfântul mormânt în făcări. O telegramă aduce știrea, că în biserica sfântului mormânt din Ierusalim a izbucnit foc Sâmbăta trecută. Coperișul bisericeii a ars de tot.

—x—

Din partea Reuniunii pentru ajotarea vedurilor române s'erace din Brașov și Săcele am publicat la timpul său o dare de sēmă, în care la înregistrarea ofertelor s'au străcurat două greșeli, ce suntem rugați a-le rectifica în sensul, că d-na Zoe Conțescu din loș a contribuit nu 7, ci 10 fl., ăr ofertă d-lui Ionu Popea din Braila este de 20 fl., și nu de 20 franci.

—x—

Frați cari se duelază. În Lüttich s'a întâmplat zilele trecute, că doi frați s'au duelat. Causa duelului a fost o tinără și frumoasă fată, pe care o iubiau amândoi frații și fiindcă fata n'a scuit pe care se alăgă din doi, ei s'au hotărât să alăgă glonțul. Dăr în zadar, căci nici unul nu s'a nimerit. Tribunalul din Lüttich i-a pēdepsit cu închisoare aspră.

ACADEMIA ROMÂNĂ.

Sesiunea generală din anul 1893.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1892—93.

(Urmare.)

Felix Bamberg, și-a făcut de timpuriu un nume prin scrierea sa asupra Revoluției franceze din 1848, alcătuită după acte autentice și convorbiri cu barbații, cari au luat parte la acest eveniment istoric. Acest renume și l'a mărit prin două scrieri, cari tractază despre transformarea Orientului europeană făcută prin Tractatul de Paris din 1856, care atinge directă totă istoria modernă a României. Într'un volum de șese sute pagine, care conține Istoria Orientului european de la Tractatul de Paris până la Tractatul de Berlin, Regatul nostru ocupă un loc de onore. A patra parte a acestui volum vorbește despre noi și conține istoria relațiilor Principatelor române cu Porta Otomană și cu Rusia, istoria mișcării din 1848 în România și a rezultatelor dobândite pentru ea prin Tractatul de Paris, caracteristica domniei lui Cuza-Vodă și relațiunea evenimentelor, cari s'au succedat până la izbucnirea războiului din 1876, acțiunea română-rusă dinaintea Plevnei și aședământul făcut din Tractatul de Berlin din 1878. Dela Colson, Neigebaur

și Ubicini nici un scriitor străin nu a tractat cu cunoscințe mai jămănute și cu mai multă căldură afacerile românești, decât Bamberg. Espunerea lui e superioară printr'un imens material documental, pe care se spriginesce, printr'o experiență dobândită într'o activitate politică de patru-deci de ani, și printr'un talent, care i-a asigurat o pozițiune din cele mai marcante printre istoricii timpurilor moderne.

Academia a fost reprezentată prin delegațiunile de membri la tristele ceremonii ale înmormântării celor trei regrețați colegi decedați în țără.

O reprezentare de aceeași natură a făcut Academia, prin însărcinarea dată d-lui N. Ionescu, la înmormântarea marei cetățeni Dumitru Brătianu, care nu a fost membru al Academiei, dăr a fost ministru al Instrucțiunii publice la 1867 și în această calitate a presădit ședința de inaugurare a Academiei și a patronat constituirea și începutul activității sale. În amintirea acestor fapte Academia s'a creștut datoră a dăce cuvântul său de recunoscință către memoria patriotului ilustru.

Academia a participat în anul trecut la serbarea unui eveniment pe atât de îmbucurător pe cât este de rar. Venerabilul nostru coleg, G. Barițiu, privit de întreg nēmă românescă cu cea mai înaltă venerațiune pentru munca sa neobosită de șese decenii în luminarea și înălțarea națiunii. a implinit, la 12 Mai trecut, 80 de ani ai vieții sale. Academia, care a fost fericită a numera dela a ei înființare pe d-lui Barițiu între membrii săi, a luat parte la serbarea, care s'a făcut cu această ocaziune la Sibiu. Colegii noștri d-nii V. A. Urechia, Gr. Ștefănescu, Gr. G. Tocilescu, P. Poni și I. Vulcanu au reprezentat Academia, înmănușă Nestorului scriitorilor români o adresă de felicitare a Academiei.

Ascultând relațiunea d-lor colegi V. A. Urechia și Gr. Tocilescu despre serbarea dela Sibiu, precum și scrisoarea de mulțămire a d-lui G. Barițiu, Academia — în ședința dela 29 Mai — a decis a publica într'un volum o culegere din scrierile cele mai caracteristice eșite din condeiul d-lui Barițiu în decursul lungi sale activități literare și politice începând dela 1838. Cu alegerea și coordonarea scrierilor, cari vor forma această publicațiune, s'a însărcinat o comisiune compusă din d-nii D. Sturdza, Gr. G. Tocilescu și Nic. Densușianu.

(Va urma.)

Mulțămită publică.

Rotbavă, Ianuarie 1893.*

Comitetul parohial al bisericeii române gr. or. din Rotbavă, în comitatul Brașovului, își ține de cea mai sântă datorință ca și pe această cale să exprime cea mai profundă mulțămită domnilor, cari s'au milostivit a contribui pentru edificarea școlii noastre. Asemenea aducem ferbinte nōstră mulțămită respectabilului d-nu Dr. Aurel Mureșianu, care a bine voit a publica gratis în prețitul diar „Gazeta Transilvaniei“, atât Licitațiunea pentru zidirea școlii și Apelul pentru ajotore, cât și această Mulțămită publică. Aducem mai de parte profunda nōstră mulțămită tuturor acelor domni, cari în urma „Apelului“ trimis de parochiul nostru Ionu Leucescu a colectat și trimis ofrande marimose. Acei p. t. d-ni, cari au contribuit, sūnt următorii:

Din comuna Rotbavă, la cumpărarea teritoriului curții, unde s'a edificat școla, parochiul nostru Ioan Leucescu a dăruit frumoșă sumă de 400 florinți. George Radu sen. 50 fl. Ionu Bordeanu 50 fl. Petru Mureșan 5 fl. Maria Ionu Mocanu 5 fl. George Radu sen. și Ionu

*) Intărziată din cauza lipsei de spațiu. — Red.

Bordeanu împreună au cumpărat două cruci de tinichea, cari s'au pus pe coperișul școlii, cu 11 fl. 50 or.

Din Brașov prin stăruința parochiului nostru Ionu Leucescu, umblând pe acasă, dela următorii Biserica S. Nicolae din Scheiu 50 fl. Filiala Albina 25 fl. Domni: Diamandi Manole 10 fl. Ionu Petricu protopresbiter 5 fl. Petrahe Zănescu comero. 5 fl. Tache Ștefănescu comero. 5 fl. Ionu Lengeru, adv. 3 fl. G. G. Ștefanovici comero. 3 fl. N. Șustai 2 fl. I. Dușoiu 2 fl. Mihailu Rusu, not. reg. cerc. 2 fl. A. Bărsan, prof. 2 fl. Simeon Damianu, adv. 2 fl. D. Eremiasu, nepoții 2 fl. G. G. 2 fl. I. I. Teclu 1 fl. Librăria Ciurcu 1 fl. Dumitru I. Pascu 1 fl. Vasile Voina, preot 1 fl. Nicolae Ghighinișă 1 fl. Petru Fara 1 fl. P. P. 1 fl. G. N. 1 fl. D. Iaroc j., zarafu 1 fl. Florea Pernea, zarafu, 1 fl. C. Voicu j. zarafu, 1 fl. Teodoru T. Christianu, zarafu, 1 fl. Ionu Bratu, birtașu, 1 fl. Teodoru Spuderoa, cofetar 1 fl. D. Făgărășanu, prof. 1 fl. Octav. Sorescu adv. 1 fl. Petru Nemeșu notaru publicu 1 fl. Ștefanu Frigătoru, calf 50 or. Georg Depner, birtașu 1 fl. Ionu Vodă, notaru com. în Poiana Mărului 1 fl. George Proca, inv.ș. Rășnovu, 1 fl. Köpe Istv. sen., plugaru în Satulungu 1 fl. N. Mocanu, neguțator în Cernat 2 fl. Niță Moțioe, economu în Cernat, 1 fl. Wilhelm Stener, comero. în Rotbavă, 1 fl. Neagoe Popea, economu de oi în Satulungu, 1 fl. Ionu Debu, parochi în Vulcanu, 1 fl.

(Va urma.)

Sciri telegrafice.

București, 14 Martie. Tote societățile din capitală vor lua parte cu drapelele lor la înmormântarea lui Grigorie T. Brătianu. Secțiunile Ligei vor fi reprezentate prin delegațiuni. Studenții se vor prezenta în corpore.

Literatură.

A apărut:

Epistola către Diognet, traducere de I. V. Pașcanu, catechet la șola de copile și de băeți din Cernăuți (stada Transilvaniei), Nr. 1 din biblioteca societății culturale „Lumina“. Editura societății. Form. 8° de 19 pag. Prețulu 25 or.

DIVERSE.

Superstițiunea în vechime. Pe la finea seculului trecut, un medic din München, cu numele Săntl, întrebunța ca medicament pentru ori-ce bole icionă a Fecioarei-Maria, pe care bolnavii săi trebuiau să o lingă. — În biblioteca orașului Hechingen se află o ordinațiune a Principelui de Hohenzollern, dată din 18 Februarie 1725, în care se promite un premiu de 5 fl. ori căru locuitor, care îi va aduce, mortu său viu, trupul unui vrăjitor. — În Sevilla a fost arsă la 1781 un strigoiu, despre care vecinele susțineau, că ar fi ouat oue. — Când Ludovic al XI, regele Francezei, căduse într'o bolă grea, la ordinul medicului său de curte, Coctier, a trebuit să se scalde timp de mai multe zile în sânge de copii. — În secolul al XV învățații se ocupau mult cu aflarea așa numitului „os al nemuririi“, despre care se credea, că nu pōte să piară în veșt. Se dicea, că acest „os al nemuririi“ este un corp fără greutate și că el formeză simburul, din care se va forma corpul omenesc după înviere. Mult medic s'au străduit să găsească acest os, despre care cei mai mulți credeau, că este ascuns în corpul omenesc, numai cătu nu-l pōt afla.

Proprietar Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

ambasadei germane din Roma o păstră ea la sine, în loc să o trimetă pe poștă. Ea conferi multă vreme cu ospătăreșă; acăsta, ca femeia cu minte, era la început în contra planului Lidiei, dăr după ce primi câte-va monede aur, se învoi. Lidia se îmbracă cu hainele fiicei ei. Luorurile merseră de minune. În camera posomorită cei trei savanți și carabinieri, ținură pe Lidia de Catarina.

După ce se odihniră puțin în osteria plecară amândouă la lumina unei spre Posta de Mesa, unde în dor de di avea să plece posta la Veletri.

Când răsări soarele, amândouă ședeau în diligență și plecau pe drumul printre moștile.

Pela amiazi Lidia urca Capitolul, pentru ca să dea scrisore la ambasada germană. Ea se rușina din cauza îmbrăcăminte ei. La ambasadă nu se ținură de plângerea ei. Casul, că turiști germani erau areștați, ca făcând parte din internațională, se întâmplă forte des. Afacerea avea să se pună repede în or-

dine și spre sēră Lidia avea să primescă răspunsul.

Dăr într'aceea unde se se ducă ea? Ospătăreșă o luă cu sine spre Piazza Montanara, unde intrară într'o osteria.

Prea curând se afla Lidia înaintea ușei cancelariei. Ea trebui să aștepte; dăr iritarea o împinse afară pe piața liberă înaintea palatului Caffarelli, unde se apropia de terasa Capitolului. Sorele toamă apuseseră în dosul muntelui Gianicolo și lumina numai ferestrele vilelor și a colinelor de pi și maslini. O aromă plăcută se afla în cetatea ertă și din amurgul violet al Ti brului răsuna clopotele de sēră, invitând la odihnă.

Și în inima Lidiei, sbuciumată de durere, intră pacea cerescă. Ea credea în mântuire, biruință și fericire și cu Ave Maria al clopotelor se ridică totdeodată o rugăciune ferbinte din inima ei, spre cel Atotputernic.

(Va urma.)

Cursulu pieței Bursă

din 11 Martie 1893.

Banote românești	Cump. 952	Vend. 955
Argint românesc	948	958
Napoleon-d'ori	958	62.
Galbin	5.58	35 690
Buble rusești	"	"
Mărc germane	58.80	59.10
Discontul 6-8% pe an.	"	"
Lire turcești	"	"
Seris. ionc. „Albina” 6%	"	"
" " " 5%	"	"
Imperiali	"	"

Cursul la bursa din Viena

din 13 Martie 1893

Renta de aur 4%	115.60
Renta de hârtie 5%	---
Imprumutul căilor ferate ungare	---
aur	122.85
de argint	120.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de	---
ostă ungare (prima emisiune)	95.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de	---
ostă ungare [2-a emisiune]	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de	---
ostă ungare (3-a emisiune)	153. --
Bonuri croato-slavone	144.50
Bonuri rurale-ungare	98.90

Despăgubirea pentru dijma de vină ungară	98 60
Imprumutul cu premiul ungară	117 75
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	149 50
Renta de argint austriacă	909. --
Renta de hârtie austriacă	401.50

Societate mutuală fără acționari. Totu câștigul se distribuie între asigurați.

THE MUTUAL

Societate din New-York de asigurarea asupra vieții

cu fondul de

826 milioane franci

este cea mai mare instituție financiară din lume. Asigură viața după toate combinațiile.

Spre informație detaliată a se adresa la

Direcțiunea generală pentru Ungaria

Budapesta, Bécsi uțea 5.

24,4-6.

MOSTRE atrăgătoare pentru mușterii privați gratis și franco. Caete cu mostre, cum nu saū mai veđutū pānā acum pentru **croitorii** nefrancate. Eu nu dau rabat de 2%, sēu 3%, fl. pe metru, nici cadouri croitorilor, cum fac concurența, ci amū numai prețuri fixe netto pe metru pentru ca fiecare mușteriu sē cumpere bunū și efinū. Poftiți a vi se prezenta numai caetele mele cu mostre. Totodatā avertiđeșū a Vē pāđi de anunțuri ale concurenței pentru ieftināte.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian și **Dosking** pentru onoratul clerū stofe prescrise pentru uniforme funcționarilor c. r., a-emenea pentru veterani, pompieri, gimnastici, livrēe-urī, postavuri pentru biliarde și mese de jocū, loden obișnuitū și impermeabilū pentru rocuri de vânătoare, stofe de spălatū, pleduri de voiaġiu dela fl. 4-14 etc.

Cine voieșce a cumpēra **postavuri eține, solide, trainice, din lānā curatā**, ēr nu sdrențe eține și nu prețuescū nici cātū cusutulū croitorului, sē se adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchester austriei.)

Depozitū permanentū de postavuri peste 1/2 millōne florini.

Pentru a putea apreția marimea și eficacitatea stabilimentului, declarū cā firma mea intēține esportulū celū mai mare de **postavū din Europa fabricație de Kamgarn**, mănunțisuri pentru croitorie și o mare legatorie de mustre.

Spre a ve convinge despre tōte aceste invitā pe O.n. publicū a visita localurile spațioșe a stabilimentului de vëndare unde suntū ocupate 150 persone.

Trimiterea numai cu Ramburse.

Correspondența în limba germană, boemă, maghiară, polonă, italiană, francesă și englesă. 40,7-24.

„VICTORIA“

Institutū de creditū și economii, societate pe acții în ARAD.

Inchierea socotelorū anului 1892.

Contulū Bilanțului.

ACTIVE.		fl.	cr.	PASIVE.		fl.	cr.
Casa în numerariū		20401	67	Capitalū de acții			
Cambii în portofoliu		511093	85	1000 acții à 100 fl.		100000	—
Imprumuturi ipotecari		163704	—	Fondulū de rezervā		17882	67
Imprumuturi pe efecte (Lombard)		5905	—	Fondulū de pensiuie		1500	—
Diverse conturi debitoare		14061	54	Depunerī spre fructificare		535207	67
Efectele proprii		1012	—	Deposite de casā		12546	11
Mobilier	1130 fl. 48 cr.			Dividende neridicate		222	—
10% amortisare	113 „ 05 „	1017	43	Interese transitoare anticipate		6370	51
		717195	49	Creditori		26936	43
				Veniturī transpuse din 1891.	267 fl. 25 cr.		
				Venitulū anului 1892	16262 fl. 83 cr.	16530	08
						717195	49

Arad, la 31 Decembrie 1892.

Nicolae Oncu,
directorū esecutivū.

Sava Raicu,
comptabil.

Pap Ignatie m. p., V. Mangra m. p., Dr. Georgiu Vuia m. p., Dr. Petco Lazar m. p., Georgiu Lazar m. p., Dr. Nicolae Ciacian m. p., Aurel Suciu m. p., Anton Karacsonyi m. p.

Bilanțulū presentū esamināndu-se conform legilorū și statutelorū și asemānāndu-se cu cārțile principale și ausiliare s'a aflatū intru tōte esactū.

Arad, 9 Martie 1893.

Comitetulū de supraveġhiere:

Petru Truța m. p. Vasile Papp m. p. Nicolae Marcu m. p.

Contulū profitului și perderilorū.

EȘIRI.		fl.	cr.	VENITURI.		fl.	cr.
Interese la depunerī		22220	11	Interese de escompt.		42028	97
Contribuție		4650	49	Interese ipotecari		8804	51
Chirie		384	—	Interese de Lombard		317	58
Salare		4690	99	Venitulū efectelorū proprii		60	—
Porto		653	21	Venitulū transpusū din 1891.		267	25
Spese de protest		97	40				
Competința de timbru		90	59				
Pro diverse		64	29				
Spese: Tipărituri, inserțiunī, recuise de cancelarie, luminā și diverse spese		1467	10				
10% amortisare din mobilariū		113	05				
Descriere la cambii		517	—				
Venitulū transpusū din 1891.	267 fl. 25 cr.						
Venitū curatū din 1892.	16262 fl. 83 cr.	16530	08				
		51478	31			51478	31

Aradū, 31 Decembrie 1893.

Nicolae Oncu
directorū esecutivū

Sava Raicu
comptabilū.

V. Mangra m. p., Dr. Petco Lazarū m. p., Georgiu Lazarū m. p., Dr. George Vuia m. p., Dr. Nicolae Ciacian m. p., Anton Karacsonyi m. p., Ignatie Pap m. p., Aurelū Suciu m. p.

Contulū presentū a profitului și perderilorū esamināndu-se conformū legilorū și statutelorū și asemānāndu-se cu cārțile principale și ausiliare s'a aflatū intru tōte esactū.

Arad, 9 Martie 1893.

Comitetulū de supraveġhiere:

Petru Truța m. p. Vasile Papp m. p. Nicolae Marcu m. p.